

Konečně!! ☐

Je středa, půl desátý večer a za mnou se ozývá dvojitý a mohutný chrápání. Takovej trochu ne úplně obvyklej stav. Tak si to musím užít ☐

A přitom by se řeklo, že měli dneska takovej volnější program. Žádný na dvě hodiny do polí. Prt. S Brtníkem si dali půlhodinovku v civilizaci a pak šli dom, protože my vyrazili nakupovat. A já si je po návratu vytáhla jednotlivě ven.

První šla Taliprtka, protože jsem si říkala, že pokud by to bylo nějaký nahnutý, tak si pak s Rumíčkem tu náladu zvednu. A pro tuhle vycházku jsem zvolila tichý mód. Neboli jsem si řekla, že budu mluvit minimálně. Což na ní někdy docela funguje (ale spolehnout se na to bohužel - tak jako u všeho - nedá) . Vzala jsem ty její kšandy a v tichosti si počkala, až si sedne. Kupodivu to bylo rychle. A naopak dlouho vydržela i sedět na místě. Ono to v zimě trvá, než se jeden vypraví ven. Když se náhodou zvedla, ustrnula jsem v pohybu a nedělala nic. To jí zase usadilo na podlahu a dál trpělivě čekala. No trpělivě.... jehehééé, to vůbec nevím, jak mě mohlo v souvislosti s Tali vlastně napadnout, prostě vydržela čekat . Tak, to je přesnější.

Když jsem se pak venku obula, stačilo ukázat rukou na místo, ona tam došla a posadila se. Klepla jsem na stehno a ona mi šla u nohy. I dolů ze schodů, kde si sedla a čekala, co dál. A ven jsme vyšly taky v tichosti a spolu. To už teda na vodítku, jasně. Páč víme svoje, že. Ale mluvit jsem moc nemusela, respektive krom jednoho upozornění, jsem mohla říkat jen samý pochvaly. A nebo sdělení, co má dělat. Jakože třeba Neřeš, když na nás vyjížděl pseudorasl. To je mimochodem dost dobrej zmetek, věčně řve jak prokopnutej, a jde klidně i do feny. Tím myslím, že se nežinýruje vyndat zuby a vystřelit do útoku. Zatím ho vždy zastavilo vodítko. A protože Tali byla za hodnou, mohly jsme si kutit i takový věci, jako chůzi u nohy s obraty. Zašly jsme si taky na to místo, odkud se nám to tuhle vypálila do kšá a dvakrát jsme si stříhly přivolání. Jen tak, aby se nám to v tý její makovici oživilo. A jinak nic velkého, něco málo přes půl hodinky jsme byly venku a pak jsem si vzala Rumíčka.

A aby nebyl škodnej pojali jsme to taky tak jako cvičebně. Prosvištěli jsme si též nějakou tu chůzi, ale taky povel Fuss. Což značí chůzi u pravý nohy. (Musím se smát sama sobě, nebo spíš posmívat, páč mi vždycky přišlo směšný používání povelů v cizím jazyce. Jenže, heh, od

odříkanýho chleba největší krajíc, že. A tady mi došla inšpirace. Páč co tak použít, že jo. Nabízelo by se sice třeba slovo Pravá, ale to už používám jinde - při vysílání do stran. Tam máme Pravá a Doleva, aby to bylo opravdu odlišený. Takže tady jsem dumala a nevydumala nic a musela si, ač nerada, pomoci halt za hranicema naší republiky. Nicméně ten povel vždy říkám co nejtišším hlasem, co to jde ☹) a když už jsme kopírovali tu Tali, tak jsme si taky dali pár přivoláníček. A též naše obvyklý a neopominutelný obíhačky kolem zábradlí. Pěkně zvostra a kolem obou dvou, abychom to nevošidili. Letěl tam napřed a jako obvykle poslední dobou, si tam stříhnul asi tak dvěstě koleček dopředu, než jsem tam dorazila. To ho rozpumpovalo natolik, že jak jsem došla, rozkvokal se a pak se regulérně rozeřval. Magor, no. Vyšlo to celý akorát taky na půlhodinku a když jsme došli dom, vítala nás Tali, jak kdybychom byli pryč celej rok.

Dali jsme si fšící večeri a poté, co jsem dala vařit polívku, jsem si řekla, že půjdeme něco málo kutit. Trochu si hrát, trochu přemýšlet a trochu cvičit. Brtník nás opustil s tím, že nejni ve svý kůži a upadl v péři. A my měli byt pro sebe :-), tak jsme šli na to.

Ponejprv hezky pospolu a trochek jsme se zaměřili na společnou chůzi u nohy, abychom si jako připomněli, o čem že to je. Protože den před tím, to bylo takový řekněme taktně velmi, velmi neučesaný, když jsme to praktikovali venku. Pochodovali jsme bytem sem a tam jak na cvičáku a oba při tom dirigovali ocáskama. To jsme se tak rozehřáli a pak jsme si dali společný polohy u nohy, aby taky krom mechanický chůze na soustředování došlo. Nejni to zatím moc vzhledný /páč jak vona je Tali ten pošuk, tak když se pohybuje vedle Rumouška, dost ho občas posune a nebo si on radši sedne kapek šejdrem, aby ho ona nezasedla ☹ ☹ / ale tak tady mi nejde, a bohužel s jejím projevem ani nemůže jít, o vzhlednost, ale o praktičnost, že když se po nich chce, aby byli u nohy, tak ať tam jsou, nemám ambice na IPO cvičení, potřebuju fungovat v praxi. Tož jsme si zapolohovali a pak jsem se rozhodla spojit příjemné - tedy cvičení, s užitečným - tedy s úklidem. Ať nemakaj jen oni, ne?

Takže jsem je zavedla dozadu do pokoje, dala pokyn čekej a sama se vydala pro prádlo do obýváku, který jsem chtěla uklidit do komody v ložnici-tudíž cesta celým bytem. Taliprtka ovšem nevydržela a rozhodla se jít zjišťovat, co to hodlám dělat. Asi abych si náhodou nešla cvičit někam do kouta sama nejspíš ☹ :D. Jeeenže, jeeenže, já nejsem včerejší, že jo. Takže jsem to řapání za zády slyšela. Zastavila jsem se a aniž bych se otáčela (jistilo to zracadlo, kde jsem krásně viděla, co se děje), jsem se otázala, kam se to jako hrabe? To jí pozastavilo.

Další dotaz na téma, kde má jako bejt způsobil čučení, kdy pravděpodobně děsně přemejšlela, kde že to měla bejt a co měla dělat. Asi to někam doputovalo, páč zafuněla, otočila se a šla zpátky do pokoje, kde se usadila. Pravda ne úplně přesně na stejný místo, ale u ní je to megaúspěch. Protože aniž by došlo na oční kontakt mezi námi a natož na nějaký klasický povel, neb já se jen tak mimoděk ptala, tak jí to ta její prázdná dutovice-makovice zpracovala a co je hlavní, ona i uposlechla!! HmMMM, dobrý, Tali, dobrý. Rumíček je Krhounek, ten se ani nehnul, to je jasný. Já došla do toho obýváku, vzala prádlo, zašla do ložnice a uklidila tam ty složený hadry. Když jsem došla zpátky do zadního pokoje, seděli vzorovaně oba na kotelně. Aaaaa to jsem je mohla velevychválit!! A taky pochopitelně veleodměnit.

Dali jsme takhle ještě jednu dávku prádla a pak jsme se mohli vrhnout na další kolo. Tentokrát už hezky po jednom. A Rumíček jde první. A zahrajem si na rozlišovačku. Vyložila jsem mu tam Plyšovej balonek, Bubáčka a Žebříškůů. A šlo to ráz na ráz, "komandovala" jsem ho jak pyšná princezna zahradníka □, a on mi pěkně podával tu jednoho plyšáka tu druhýho. Už mu to jde moc hezky. Návdavkem jsme si ještě zašli na nákup a pak dostal za úkol strkat kostičku do kostičkového otvoru v bedýnce. Moočikovnej hošíček můj, moočikovnej. Závěr patřil uzlíku a přetahovandu grandu. Držel se jak klíště a já s ním jezdila pokojem sem a tam □.

Tali mezitím vzorně čekala na pelíšku a musím říct, že v tomhle je teď poslední dobou většinou poctivější než Rumíček. Opravdu tam zůstane sedět a čeká, kdežto Rumouš sonduje za dveřma, co tam kutíme a stepuje tam. Aby k nám mohl vtrhnout co nejdřív, jak se dveře otevrou. Zločinec jeden.

Když přišla řada na Tali, poslušně hezky šla do pokoje a tam čekala s čím přijdu. No....hluboce jsem se zamyslela a rozhodla se, že to zkusím okopírovat a udělat to tak jako s Rumíčkem. Jen v jednodušší verzi. Však uvidíme. Vzala jsem plyšáky, rozložila je na zemi a vyžádala si Žebříškůů. A k mému úžasu mi i byla podána. Bez zaváhání. Faaajn, Tali seš bááječná! A odměny se sypaly. Promíchala jsem pořadí plyšáků a znova chtěla Žebříškůů. A opět jsem ji obdržela. Výýborně, výýborně Talinko. to mi udělala fakt radost, že dokáže už takhle dobře a bez zaváhání vybrat hračku podle jména.

Tak to taky zkusíme s kostičkama. Ale teda bez toho víčka, protože to je moc vysoká úroveň.

Minule se Tali nedařilo dávat kostičky do bedýnky. Furt je někde lovila a dávala mimo tak dlouho, až jsem to zabalila. Uvidíme jak to půjde teď. A viděla jsem! Tři kostičky hezky postupně odebrala z mojí ruky, odnesla je k bedýnce a tam je upustila. A trefila se. Nooo, to je mnohem lepší, než minule, výrazně lepší. A ještě než se půjdeme taky popřetahovat o ten uzlík, zkusíme trochu toho profi Aportíku.

Jak jsem vzala uzlík do ruky, už se sama štelovala i k noze (nooo, to je mi překvapeníčko, teda). Počkala na odhození a i na uvolnění a posléze supr přinesla a odevzdala s předsednutím. JOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO!! MÁME TO!!! Máme to, už můžeme začít pilovat s ostatníma věcmá..... možná?? snad??? ☐ ☐ s ní se nikdy nic neví doopravdicky. Nicméně pak došlo na bitku a přetahovajdo a smejkajdo a drbajdo. A pak jsme šli vysvobodit Rumajzlíka za dveřima, kterej nás okamžitě přepadnul ☐ . Každěj dostali ešče jednu dobrůtečku enem tak a pak už přišel ukončovací povel.

A pak?? No pak přišlo to bezvědomí! Tentokrát ne moje ale jejich. Háá! Zničila jsem je! Rumíček se šel povalovat do předsíně, páč tam má pro sebe ty dva pelíšky, na který se může roztáhnout a Taliprtka s sebou flákla na kuchyňskej pelech. A oba mi tak chrápou do zad, zatímco já spisuju :-). Zničila jsem je!